

l'entrevista

JORDI MOLINA

@molina_jordi

Javier Fraga, arquitecte de Raons Públiques, XIII Premi Barcelona Associacions

“L'urbanisme ha de cobrir les necessitats dels barris i no del mercat turístic”

A la frontera entre la crítica radical i l'anhel transformador es troba Raons Públiques, una associació d'urbanisme que treballa per apropar a la ciutadania la gestió i el disseny dels seus barris. Parlem amb un dels seus membres, l'arquitecte Javier Fraga (Santiago de Compostela, 1982) que reivindica una política de ciutat més participativa i sensible amb la ciutadania.

És paradoxal que Raons Públiques rebés el premi de mans de l'Ajuntament, la diana de tots els vostres dards...

L'Ajuntament ha contractat els nostres serveis per a alguns projectes i sap com som. Pel fet que ens contracti no evita que fem la nostra feina, que és precisament criticar. Però també creiem que és insuficient quedar-se en la crítica i no proposar. Mirem d'aprofitar els espais que ens cedeixen per poder introduir canvis, petits però efectius.

Aquest matís us diferencia d'altres col·lectius d'activistes del barri...

Hi ha qui considera que no hi ha lloc al diàleg amb les institucions, mentre que nosaltres creiem que per aconseguir algun canvi cal dialogar, encara que de vegades el diàleg comporti cedir. Cal ser radicals en els principis, però pragmàtics en les accions. **Participem prou els veïns en el disseny i la construcció urbanística de la ciutat?**

Tots els mecanismes tradicionals, consells de barri o comissions de seguiment, han demostrat tenir

un abast limitat. Són mecanismes de legitimitació, no de decisió. Les noves formes de fer política des de l'associacionisme i el cooperativisme estan desbordant les vies que l'administració tenia previstes. La ciutadania reclama el seu dret a decidir i ja no ens serveixen consultes aïllades, a l'estil del referèndum sobre la Diagonal.

“L'associacionisme i el cooperativisme estan desbordant les vies que l'administració tenia previstes”

Quin anàlisi feu d'aquesta remodelació?

Està molt condicionada per les aliances que va prendre l'Ajuntament des d'un principi. És un projecte impulsat per una entitat privada, la Fundació El Molino (FEM), i com a tal té interessos privats, totalment legítims. Però si l'Ajuntament, que hauria de ser el guardià de l'interès públic, decideix aliar-se amb una entitat d'aquest tipus, acabarà defensant uns interessos

no necessàriament públics. Si l'aliança s'hagués pres amb una altra associació, o s'haguessin recollit altres interessos o necessitats, hagués sortit un projecte diferent.

La reforma pren sentit si analitzem el Pla d'Usos de Ciutat Vella i la idea de connectar el port amb la Fira...

És una avinguda que connecta punts neuràlgics de gran escala, de dos quilòmetres de llarg, molt important a nivell metropolità. Es podria treballar tenint en compte les necessitats dels barris que travessa, però la política de l'Ajuntament ja ha deixat clar quin tipus de ciutat vol. El que hem vist amb la bombolla immobiliària, ho veiem ara amb el turisme, l'única cistella on es posen tots els ous. L'urbanisme ha de cobrir les necessitats dels barris i no del mercat turístic.

Cal posar control a l'activitat privada...

El carrer Blai és un bon exemple del que passa si no ho fem. Avui és un parc temàtic monopolitzat per les terrasses. Caldria començar per regular aquestes coses.

FOTO: ANA MÉS FALCONE

Javier Fraga, en un moment de l'entrevista al local de Raons Públiques (Concòrdia, 30)

Per exemple, la Coordinadora d'Entitats vol un Pla d'Usos per al Poble-sec. I pot ser una solució, però alerta, un pla d'usos pot ser horrible, com és el cas de Ciutat Vella. Dependrà de quins criteris obeeixi.

Una de les conseqüències d'aquest model de ciutat és el risc que els barris populars caiguin en un procés de gentrificació...

És una manera de fer ciutat que respon a una estratègia molt estructurada. Es deixa caure un barri, es deixa que s'empobreixi i les classes poc atractives per al capitalisme se substitueixen per una capa social més preparada per al consum i els interessos del mercat. Hi ha molta gent que veu aquest procés com una cosa bona. Entenen que és una transformació cap a una ciutadania millor.

Però la pobresa no desapareix, es desplaça...

És com treure els bancs de les places perquè els pobres no els puguin fer servir per dormir. Potser no dormiran a la plaça, però està clar que no desapa-

reixen. En aquest cas passa el mateix, però el que es desplaça és el conflicte.

Aquest govern actua de manera diferent de com ho feia l'anterior?

Aquest almenys s'ha tret la careta. Ells saben que Barcelona està en venda i la vendran als qui la comprin més cara. Hi ha un vídeo del tinent d'alcalde d'Hàbitat Urbà, Antoni Vives, en què explica que Barcelona és el millor lloc per comprar. Te la veng bé i barata, ens ve a dir. I així ha estat: Parc Güell, Castell de Montjuïc, Vodafone Bicing...

Amb això vols dir, potser, que anteriors governs eren més hipòcrites...

No sé fins a quin punt tenien capacitat de controlar els interessos que volen sobre Barcelona. Aquesta ciutat és una peça dins d'un tauler que excedeix per complet a les capacitats municipals. Des d'una defensa fèrria d'allò públic, com la que va fer Itziar González, amb uns principis molt clars, incompatibles amb la mercantilització de la ciutat, sí que es podrien canviar les coses. **I**

Pomodoro Rosso

Restaurante italiano

Pizzas
Pasta Fresca
Ensaladas
Menú pizza mediodía
Menú especial grupos...

c/Blai nº 44
08004 Barcelona,
932 928 884
reservas@pomodororosso.es
www.pomodororosso.es